

Frank Dahlgaard (UP):

... at vismændene drøfter denne mulighed, som Økonomiministeriet ikke tager op.

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg må gøre opmærksom på, at taletiden er det, den er.

Så er det hr. Keld Albrechtsen.

Jeg vil stadig væk bede om mere ro i salen. Det er en rimelig vigtig forhandling, der finder sted her. Mere ro!

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil godt stille ministeren et spørgsmål, for her står vi jo ved noget afgørende:

Ministerens rapport var jo præget af en meget snæver analyse, som ikke tog de forskellige valgmuligheder med i betragtning, som befolkningen har den 28. september 2000. Og nu gentager ministeren, at det ikke handler om, at man så eventuelt kan gå over til f.eks. at have flydende valuta. Jamen ministeren må da nødvendigvis bekræfte – det vil jeg godt spørge om – at hvis man stemmer ja den 28. september, så har man uigenkaldeligt fraskrevet sig muligheden for at gå over i et andet valutasystem, hvor man f.eks. har flydende valuta. Det er konsekvensen, hvis man stemmer ja.

Hvis man stemmer nej, har man mulighed for at fastholde fastkurspolitikken, hvis man ønsker det, eller, hvis der kommer et flertal i Folketinget, der siger, at det nok er klogere at have en anden valutaordning, ligesom de har i Sverige, så kan man gøre dét. Det er ministeren da nødsaget til at bekræfte.

Jeg ved godt, at ministeren ikke havde det med i sin rapport, for det lå simpelt hen ikke inden for ministerens tankeverden, den gang hun bestilte rapporten. Men ministeren må da erkende, at hendes egen rapport altså ikke rummer svar på de spørgsmål, som virkeligheden stiller.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Spørgsmålet om antal sider er altså lidt besværligt for ministeren, for ministeren ved jo ikke, om Det Økonomiske Råd har tusind siders baggrundsmateriale, hvis man begyndte at tælle dem op, da det valgte at skrive sin rapport, og derfor er det at begynde at forholde sig til det på den måde jo alene et udtryk for det, ministeren i øvrigt så også kom til at sige, nemlig at give Det Økonomiske Råd en chance for at forklare sig, fordi man håber, at Det Økonomiske

Råd eller vismændene vil ligge under for det pres, regeringen forsøger at etablere, for at de skal komme med nogle andre konklusioner. For de konklusioner, vismændene er kommet med, passer ikke ind i regeringens jastrategi. Det er jo åbenbart for enhver.

Og så vil jeg også gerne have ministeren til at forholde sig til præcis det, som hr. Keld Albrechtsen er inde på, nemlig den diskussion, som ministeren så vil kalde teoretisk, af, hvorvidt det kan være en fordel for Danmark på et tidspunkt at have flydende valutakurser. Den diskussion er omsonst at tage efter et ja den 28. september, for dermed vil muligheden jo ikke eksistere længere. Den mulighed er kun en idé at diskutere, hvis vi stemmer nej, og alene i det vil der ligge en klarhed over, at vi da er enige om, at vi stemmer om den frihedsrettighed at have det at diskutere.

Og så kan det være, at ministeren og jeg er enige om, at det i mange stræk vil være ufornuftigt med flydende valutakurser, men det kunne da også være, at ministeren en dag ville komme på andre tanker eller jeg ville komme på andre tanker eller vælgerne ville stemme nogle politikere ind, som ønskede flydende valutakurser. Det ved vi jo ikke noget om. Men diskussionen kan være der, og den vil være relevant, fordi vi har den frie ret til selv at bestemme. Og det vil ikke være tilfældet, hvis vi stemmer ja den 28. september.

Økonomiministeren (Marianne Jøved):

Til hr. Frank Dahlgaard: Det er helt op til hr. Frank Dahlgaard, om hr. Frank Dahlgaard ønsker at drøfte flydende valutakurs-politik som alternativ til fastkurspolitikken, selvfølgelig.

Jeg er meget, meget uenig, og det er et meget stort flertal i Folketinget p.t. også. Og det er uomtvisteligt, at der er en meget grundig analyse i Økonomiministeriets og Finansministeriets rapport »Danmark og euroen« om netop dette tema.

Det fremgår af den rapport, at ideen med flydende valutakurser netop er at have sin egen pengepolitik til rådighed. Og i den analyse, når man inddrager de praktiske erfaringer, som er gjort igennem årtier, viser det sig, at det er særdeles vanskeligt for små, åbne økonomier som den danske at få gavn af sin egen pengepolitik. Det er stort set ikke muligt.

Det er jo også derfor, der igennem årtier har været valutasamarbejde i Europa netop med det mål at have stabile valutaforhold af hensyn